

Irrationeel geweld in Marius von Mayenburg

door Marleen

Marius von Mayenburg wordt geboren in 1972 in München waar hij na de middelbare school Oud Duits studeert, voor hij in 1992 naar Berlijn verhuist om een opleiding toneelschrijven te gaan volgen aan de Hochschule der Künste. Dit doet hij van 1994 tot en met 1998. Zijn eerste toneelstuk, Haarmann uit 1996, is voor het eerst te zien bij de Baracke (Deutsches Theater in Berlijn), maar zijn grote doorbraak als dramaturg komt echter pas met het stuk Feuergesicht, dat hij in 1997 schrijft, maar dat pas in 1998 in Kammerspiele in München te zien is. Voor Feuergesicht ontving Von Mayenburg de Kleistförderpreis für junge Dramatiker en de Preis der Frankfurter Autorenstiftung. In 1999 wordt hij lid van de artistieke leiding van de Baracke, onderdeel van het Deutsches Theater in Berlijn. Tevens gaat hij in 1999 werken als artistiek leider en schrijver voor het Berliner Schaubühne am Lehninger Platz. Hij wordt beschouwd als een van de 'rising stars' van de Europese theaterwereld.

Von Mayenburg schrijft over het algemeen harde stukken. Hij vertelt graag vreselijke verhalen en hij is overgeïnteresseerd in het thema geweld: Waar komt het vandaan? Hoe ontwikkelt het zich? Waarom kiezen mensen er voor om het te gebruiken? Von Mayenburg vindt dat een vreemde zaak, "want heel onze samenleving neigt tot compromissen om conflicten te voorkomen. En toch komt het geweld eruit op plaatsen waar je het niet verwacht. Ik wil weten hoe dat gebeurt." Von Mayenburg wil juist het waarom van geweld verkennen in zijn stukken, en niet het rationele deel ervan: "Om de paar dagen staat er in de krant een familietragedie. 'Man doodt vrouw' lees je dan. In de meeste gevallen gevolgd door nog een zinnetje over jaloezie. Dat is alles. We weten dat zoiets gebeurt in families. Daar kijken we niet meer van op. We begrijpen het niet, het is bedreigend, omdat het zo irrationeel is."

Zijn eerste stuk, **Haarmann**, is eigenlijk een uitzondering. Het gaat over de eenzellige seriemoordenaar Haarmann die begin vorige eeuw de buurt van Hannover terroriseerde. Voor het overige spelen zijn stukken zich af in een kleine gemeenschap, zoals ook **Parasieten**, waar de leden elkaar op de huid zitten en elkaar door en door kennen. Volgens Von Mayenburg gaat hij op zoek naar geweld daar waar geen regels zijn.

Daar, waar mensen dicht bij elkaar staan, bestaan er geen makkelijke oplossingen. Families en koppels bijvoorbeeld moeten hun evenwicht elke dag opnieuw bedingen. In **Parasieten** probeert hij het met mensen die na een auto-ongeluk samen bleven. Wat hen bindt zijn schuldgevoelens. In één van zijn andere stukken, **Das kalte Kind**, is het gewoon toeval. De personages hebben er zelf niet voor gekozen, maar ze komen in dezelfde situatie terecht. Von Mayenburg bouwt zijn verhalen op rond conflicten. "De meeste toneelstukken hebben een conflict tussen verschillende mensen. A zegt 'ja' en B zegt 'nee'. Ze voeren een strijd en dan komt er een oplossing. Maar het conflict kan zich ook in één en hetzelfde individu voordoen. Dat is veel gevaarlijker. Het personage zelf is er zich niet van bewust en moet er dus eerst naartoe groeien." Weer is hij op zoek naar het irrationele in conflicten.

Toneelstukken en prijzen

Toneelstukken

Haarmann (1996)
Fräulein Danzer (1996)
Monsterdämmerung (1997)
Feuergesicht (1997)
Parasiten (1999)
Das kalte Kind (2002)
Eldorado (2004)
Turista (2005)
Augenlicht (2006)
Der Häßliche (2007)
Der Hund, die Nacht und das Messer (2008)

Prijzen

Kleist-Förderpreis für junge Dramatik voor Feuergesicht (1997)
Preis der Autorenstiftung during the "Heidelberger Stückemarkt" (1998)